



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 81. Dux ad alterum alloquium a Papa admissus, suasque rationes
exponens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

queant, palam facere, simulque fœderatos convincere posset, quanta impudentia per fallacias artificiose confictas summis Pontificibus illusum fuerit, Regnumque Franciæ Romæ, atque in tota Italia in eo statu depictum, in quo tamen reipsa nunquam fuerit. Ad hæc Pontifex duntaxat respondit, quod rem cum Cardinalibus conferre, ac desuper deliberare velit.

§. LXXXI.

Dux ad alterum alloquium a Papa admissus, suasque rationes exponens.

Thuan. l. c.
Avil. l. 14.

Biduo post Nivernius Dux rursus ad alloquium admissus unacum septuaginta Franciæ Nobilibus comparuit, ac denuo institit, quatenus ei coram Hispaniæ Legatis, & fœderatorum Deputatis perorare liceret: præterea Sanctitatem suam præcipue persuasam reddere nitebatur, quod tanquam supremus Pontifex, ac Christi Vicarius Principem, qui ad Ecclesiæ sinum redire cupit, rejicere haud possit, ac tanquam Pater prudens, ac providus, rerumque experientia plene edoctus respuere non debeat obedientiam, & submissionem, quam ei validior Regni pars deferre parata est, cum dux, & amplius Regni partes Henrico IV. adhærerent, præter

Sæcul. XVI.
A.C. 1593.

ter regii Sanguinis Principes, omnes-
que ferme Belliduces, Senatores, Ma-
gistratus, Tribunalia, Gubernatores,
eorumque Vicarios, necnon Nobiles,
qui una omnes pro Religionis Catholicæ,
suique legitimi Principis defensione san-
guinem suum fundere parati sunt. In-
super idem Dux Papæ demonstrabat,
quod tanquam libertatis publicæ Pro-
tector permittere haud valeat, ut bello
tam cruento, ac pernicioso diutius pro-
tracto Franciæ Regnum in discrimen
adducatur, ne in se divisum in varias
partes distraheretur, non sine mani-
festo periculo, ne omnes Christiani Prin-
cipes, & præcipue sacra Sedes in ser-
vilitatem redigatur. Demum hosce tres
articulos fusius demonstrans præprimis
Legatum tanquam partium studio ab-
reptum infimulabat, ostendens, quod
Hispanis omnino devinctus esset.

His præmissis omnes victorias a Rege
reportatas paucis verbis referens com-
probatum reddebat, quod hæ ipsius
fortitudini adscribendæ essent, pluri-
mum tamen ad eas Nobilium, popu-
lorumque Regi addictorum potentia,
& valor contulerit: ex adverso autem
fœderatorum æque, ac Hispanorum
vires plurimum imminutas dicebat, ac
præsertim Hispanos redarguebat, quod
suis artificiis, ac dolosis machinationi-

A a 2

bus

Sæcul. XVI
A.C. 1593

bus ad intestina diffidia in Regno excitanda apti forent, ea tamen armis suis ad optatum finem perducere haud valerent: ad hæc declarabat Dux, quod cuncta eorum molimina hucusque attentata unice eo colliment, ut Regnum usurpare valerent, arcanumque hoc illorum consilium non ita pridem fuerit detectum, dum innotuit, quod Regis Filiam eligi, ac postmodum, vel cum Ernesto Archiduce, vel cum Guisio Duce desponsari intenderint: denique Pontificis pietatem, atque æquitatis amorem obtestans rogabat, ne legem Salicam, aliasque præcipuas Regni leges violari, minus vero consilia fovere velit illorum, qui regnum Principi, cui tamen natalium jure debetur, totis viribus eripere moliantur: insuper obsecrabat, ne permittere velit, ut hostes ejus nomine, & auctoritate abutentes diffidia concitent, simulque regni Christianissimi, quod jure merito primogenita sanctæ Ecclesiæ Filia appellari valet, fundamenta evertant. His in fine addebat Nivernius Dux: „Præfules, qui Regem a censuris absolvebant, eo fine mecum advenere, „ut & ipsi ad Sanctitatis suæ pedes „provoluti de sua agendi ratione eandem „certiorem reddere possent, spe freti, „fore, ut Sanctitati suæ luculento testi- „monio

„monio comprobatum facere valeant, Sæcul. XVI.
 „quod ne latum quidem unquam ab ob- A.C. 1593.
 „sequio sacræ Sedis decretis debito de-
 „flexerint, nihilque egerint, quod sa-
 „cris Canonibus, ac veteribus Eccle-
 „siæ præceptis, ac ipsius Sanctitatis ve-
 „stræ menti apprime consonum non
 „foret. „

§. LXXXII.

*Pontificis responsum, ad Nivernium
 Ducem.*

Postea Nivernius Dux summo Pontifici Thuan. &
Avil. l. c.
 suavit, ut absolutionem ab Episco-
 pis Regi datam confirmare velit: at
 Clemens VIII. hucusque tacitus Ducem
 exceperat, tum vero eidem significa-
 bat, se de responso maturius delibera-
 turum, demum vero evoluto biduo per
 Antonianum eidem exponi voluit, quod
 decem dierum spatium, quod pro ipsius
 in Romana urbe mora præstituisset, ex-
 tendere haud posset, cum vereretur,
 ne apud probos Catholicos in suspicio-
 nem veniret: de cetero se ad foedera-
 torum patrociniū obstrictum fateba-
 tur, eoquod hi sacræ Sedi integra fide
 addicti constantissime Religionem tutati
 essent, atque etiamnum illam arden-
 tius, quam unquam, defenderent: cum
 ergo haud alia cum eo pertractanda oc-
 current, præscriptum moræ tempus